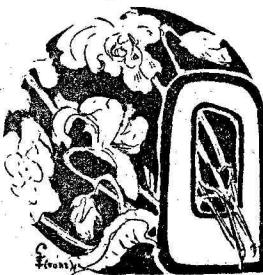

Συμφωνία αγγέλων

↔ Η ΒΡΟΧΗ ↔

Ιχρογράφοι μας συνήθωσαν ποθεώντων τὸν ἥλιον. Κάποιος ξένος χρονογράφος υμηνὸς τὴν βροχὴν καὶ τὴν υμηνὸς μὲ τόσον σοβαρὰ καὶ συγχρόνως ὑβρόλεπτα ἐπιχειρήματα, ὡστε δὲν ἀνθίσταμαι εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ τὰ παραθέων ἔδω — τόσον μᾶλλον, δῶν εἰς τὸν τόπον μας συνήθως καὶ ἔξθιος πληκτικὴ καὶ δυσάρεστος θεωρεῖται ἡ βροχὴ.

★

Διατί (ἴέγει) κατηγοροῦν τὴν βροχὴν; Τί ἀδικία, τί ἀχριστιά! "Η βροχὴ εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ τελειότερα μέσα τελειοποιήσεως, τὰ δυοῖα μᾶς παρέχει ἡ φύσις. Δίδει τόσον καλὰς συμβουλάς! "Ἐνῷ δὲν ἥλιος εἶτε βαδύτατα ἀνήθικος—ὅπως δὲν πιστεύων ν' ἀρνήται κανείς.

Εἶναι ἀνήθικος, διότι καθιστᾷ τὰ καθημερινὰ καθήκοντα βαρερά καὶ σᾶς κάμνει ν' ὕγανακτήτης ἐναντίον κάθε ἐμπόδιου. Παρορμᾶ πρὸς τὸ χάζεμα καὶ εἶνε εὐνοῦκός πρὸς κάθε ἔξεγερσιν. Πᾶς νὰ μείνῃ κανεὶς κλεισμένος μέσα εἰς τὸ σπίτι του καὶ μέσα εἰς τὴν εἰμαρμένην του, πᾶς νὰ μοχθῇ, πᾶς νὰ ὑφίσταται κόπος, πᾶς νὰ ὑποτάσσεται, πᾶς νὰ ἔγκαρτεῃ νὰ μὴ εἶναι ἐλεύθερος, διατὰ δὲν ὥλιος λοῦζῃ τὰ πάντα; "Ο ἥλιος εἶνε ὁ ἀρχεπαναστάτης. "Ἐνεκεν αὐτοῦ, διατὰ εἶνε κανεὶς κλεισμένος, διὰ νὰ ἐπιτέλεσῃ κάποιον ἔργον ἀπαραίτητον, ἔχει τὸ ονναλοθῆμα ὃτι εἶνε φυλακισμένος. Μὲ τὸν ὥλιον γίνεται κανεὶς αἰτιοδόξος καὶ τὸ φοβερώτερον διὰ τὴν ἥμικην ἀπὸ τὴν αἰτιοδόξαν; Βάσει εἰς τὴν ψυχὴν μᾶλλον ἐπικινδυνὸν καλοκαγάδιαν, ἡ δοτὰ παραλίει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν ὑποτάσσει εἰς τοὺς εὐκόλους συμβιβασμούς. Τὸς ἡμέρας τοῦ ὥλιον μεθοδοῦμεν ἀπὸ ἀπατηλὰς δρμάς, αἱ ὅποιαι μᾶς κάμνουν νὰ ὑποσχώμεθα πράγματα ποῦ δὲν είμεθα βέβαιοι διὰ πραγματοποιήσεων καὶ νὰ ἀθετῶμεν χωρὶς τύψεις συνιδήσεως ὑποσχέσεις, ποῦ εἴχομεν κάμει εἰς ἄλλας ἡμέρας ἥλιολουντάνες. "Ο ἥλιος μᾶς κάμνει τέλος μεσημέριωνδες—δηλαδή φανφαρόνους καὶ κανχησιολόγους.

Αἱ ἥλιολαμπεῖς κῶραι παράγονται καραρώδεις καρ-

πὸς καὶ καλλιτέχνας γεμάτους ἀπὸ πνεῦμα, θέλγητρα καὶ ἐλαφρότητα. "Ἄλλ—" αἱ βροχεροὶ κῶραι παράγονται μεγάλα πυκνὰ δένδρα, φιλοσόφους καὶ ψυχὰς εὐσυνειδήτους καὶ σοβαράς.

"Η καύμενή ἡ βροχὴ! Μᾶς πρατεῖ δχι μόρον εἰς τὸ σπίτι, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς ἐντῶν. "Ο ἥλιος ἔχει μυρίας ἀπόψεις, αἱ ὅποιαι μᾶς ζολίζουν καὶ κάμνουν τὸ πνεῦμα νὰ διασκορπίζεται παντοῦ. "Η βροχὴ ἔχει μίαν μόνην ἄποψιν καὶ ἐμπλέει τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν συγχέντρωσιν. "Η βραδύτης, ἡ ουνέχεια, ἡ μονοτονία της δίδουν τὸ αἴσθημα τοῦ διαρκοῦς.

"Οταν βρέχῃ, δὲν σπεύδει κανεὶς—παρὰ βραδέως—καὶ διατὰ σπεύδη, σπεύδει νὰ γυρίσῃ σπίτι τον—σπούδη θανατιστικὰ καὶ σωτήριος. "Ολαὶ αἱ ἀδεξιότητες, αἱ μικροπροδοσίαι μας, αἱ ἀμέλειαι, αἱ ἀτοποῖαι μας προσέχονται ἀ τὸ γεγονός, διὰ δὲν ἔχομεν τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῶμεν, νὰ μελετήσωμεν τὰ πράγματα κατὰ βάθος καὶ νὰ πέριμενωμεν τὴν ἐπίκαιρην στιγμήν. Καὶ χωρὶς τὸν καιρὸν, τίποτε τὸ τέλειον καὶ τὸ ἀρδόν δὲν πραγματοποιεῖται. "Οταν σπεύδωμεν κεντριζόμενοι ἀπὸ τὰς φιλοδοξίας μας, ἀνήσυχοι, ἐλπίζοντες, προσδοκῶντες, ἀδημονοῦντες, ἀγωνιῶντες, δὲν ἀφοιωταρόμενα εἰς διατὰς κάμνομεν καὶ δὲν ἀπολαμβάνομεν ὅπως πρέπει τὴν ζωήν.

"Οταν βρέχῃ ὅμως! "Ω διατὰ βρέχῃ! "Οταν ἡ βροχὴ πινπᾶ τὰ παραδύνα καὶ τὰ τέλαια στάζουν, αἰσθανόμεθα τὸν ἐντῶν μας τόσον μόνον, ὡστε οἱ ἀνθρώποι, ποῦ δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὰ σινεργετήματα τῆς βροχῆς, πλήττονται, πλήττονται θανασίμως.

"Οταν βρέχῃ εἶναι κανεὶς μιλαγχολικός, διότι δὲν ὄφει δῆλος τὴν αὐτὴν ἀπομνήνησην, διότι μονότονος εἶνε η μονακή τῶν σταγόνων καὶ διότι ἡ ἔξωτερην ἀπομνήνησης ἀφεῖται εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχήν μας τὴν διατὰς καὶ δηλαδή τὸν διασκορπισμὸν — ποῦ μᾶς εὐχαριστεῖ, διότι μᾶς δηλητηριάζει.

"Άλλα καὶ διατὰ νὴ μὴ εἴμεθα δίκιον μιλαγχολικοί; Τὶς ἄλλο εἶνε η μιλαγχολία παρὰ συγχέντρωσις, σοβαρότης, ἔρευνα τοῦ ἐγώ μας; Καὶ τί δὲν μᾶς συμβούλευει δ' ἡ βροχὴ; Μᾶς συμβούλευει νὰ βάλωμεν τάξιν εἰς τὰ γύριν μας πράγματα, νὰ συνεχίσωμεν τὰς ἔργασιας ποῦ